

assi sündis. "Wai, kas tahate ila veel pisse, warda ja warjo, rõugede wasto panna?" — Miina tahan rõemuga kõik teha, mis teie ja muu targem rahwas mulle õpetab! ütles Joon. "Se on kiidowäärt!" — ütles Jenner: "ka wäik ja tulluke on meile kasso saatnud, sepärast seisab tõi möda pühäs firjas: Teina teeb oma inglid waimuks ja omad teenrid tullelegiks! — Andke au oma Sumalale.

Lambulise koer.

Mäggisel Schottlandi maal elawad enämist karjassed weikes orgudes mäggede wahel. Igga mehel on rajjatud piired, kus ta oma karja toitab. Mõnel on ni laiult karjamaad et muido oma karja koto ei tõmba kui agga niido-ajjal. Enämist iggapäw peab ta oma trui koeraga ümber jooksuma ja kaddunud loomad koto otsima. Juhus ükskord et üks kaddunud elajaid otsija lambuline oma kolme aastase pojja kasa wõttis. Kui mees tüt maad olli läinud roonis ta oma koeraga ühe kõrge äkki mäe otsa, et sealt paremine iggale poole saaks waadata. Teina ei olnud veel mäe otsa jõudnud kui paksud uddupihwed ühe korraga kõik ärawarjasid, mis seal maal saggedast nõnda juhtub. Laps olli mäe kalda alla ootama jäänud; selepärast ruttas issa murega taggasi; agga ehmatuse ja piime eksitasid tedda teelt. Mõne tunni pärast jõudis õe kätte ja willets lapse-otsija rändas ila veel möda rabba-foosid ja aasusid, egga teadnud, kuhu poole piddi minema. Wiimaks läks uddo nattuke selgemaks ja mees jõu-

dis koddos. Osel ei olnud võimalik pikemalt otsida, agga kui koit teisel omikul akas pusieta ruttas mees naabri rahwaga seltsis last otsima. Remad jooksid õhtuni mäggede wahel orgudes eddasi taggasi ja ei jätanud kobaft egga raggastiku otsimata; siiski läks nende waew tühja. Kurb issa läks teisel ja kolmandamal päwal nisa-moti otsima, mõni naaber teinaga, agga lapse jälgi ei leitud kuskilt. Neljandal õhtul tuli mees raske süddamega taggasi, lootus olli lõpenud, selepärast ei jõudnud ta enam naise abastust trööstida. Seal näggi mees, et koera asse tühi olli, ja kuulis naise käest, kudda koer iggapäw kui oma toito kätte saanud, ruttust ära olli läinud. Mees jäi selepärast mõtlema. Kui koer teisel omikul leiwatükki saanud ja sellega ära läinud, ruttas perremees teina jälgile. Koera tee läks ühe jõe tõkke jure, kus woolas weesi kõrge kaljo pealt maha jooksis, ja mis sealt kangel ei olnud, kuhu laps maha jäänud. Koht olli üksik ning kalle. Kõrged kaljo rünkad, mis mõlemal pool seina lombel seisid, ollid allaspiddi lõhkend ja suure kuristikoaugo kasssisse teinud. Koer ruttas kuristiko kaldast alla ja jooksis koopa sisse. Lambuline astus waewaga koera jälgi möda, jõudis wiimaks koopasse ja leidis — kes jõuab teina rõemo ülles tunnistada! — oma pojakese, kes praego sedda koera käest saanud leiwa pallukest söi. Koer istus teina ees ja waatas oma kaswandiko silmi. Wildikesse peal näate teie koera istuwad ja trui silmadega lapse peale waatawad, kedda teina õed ja päwad olli laitsenud. Koer ei olnud kõige sele aja sees muido